

"DE-A SENATORII ȘI EPIGRAMIȘTII"

O parte din Senatul României, cu ocazia unui chef numit simbolic: "Adio, dar rămân cu tine", la sfârșit de mandat în Parlament, a făcut o propunere de colaborare cu UER, dar au ieșit anumite discuții în sânul stâng al Uniunii. Fiecare epigramist a venit cu păreri personale privind atacurile epigramatice (pașnice și apolitice) la adresa senatorilor.

Epigramiștii de stânga au tras pe dreapta, iar cei de dreapta și-au tras-o singuri. Inițial am fost tentat să vin și eu cu propunerea ca fiecare grup să se "ocupe" de baronii din Senat care le reprezintă urbiile, în cazul meu de brașoveni, dar citind lista senatorilor de Brașov, am constatat că tot la fel de bine îi cunosc eu pe brasovenii mei senatori, pe cât de bine îi cunosc ei pe nașii mei de botez care au murit cu 50 de ani în urmă. Deci, ori că e senator de Băicoi, ori că e de Măciuca, tot aluatul ăla e. Pentru a scrie epigrame la adresa lor, important este să le știm pasiunile, respectiv declarațiile de avere și cât a "economisit" fiecare din bugetul statului spre a-și construi căsuțe cu trei nivele și 17 camere per nivel, piscină cu valuri, iahturi, ca să nu mai vorbim de insulele de pe Dunărea albastră.

Revenind la oile noastre, e de înțeles că sunt păreri PRO și CONTRA, dar când la mijloc e UER, consider mai indicat să trecem peste orgolii. Dacă noi, fiecare luat în parte, avem dreptul să fim simpatizanții unui partid sau altul, să ne exprimăm adeziunea sau respingerea față de o doctrină sau alta, nu avem dreptul să judecăm în numele UER care a fost și trebuie să rămână echidistantă politic. Dacă anumiți senatori ne-au întins o mână, oare nu ar fi păcat să refuzăm? Și ar mai fi ceva. Oricât de mândri și orgolioși am fi, despre noi, epigramiștii, ca publicitate și notorietate, se știe la nivel național, infinit mai puțin decât despre vulpiță sau alte vietuitoare cu creierul cât aluna. Deci, propun să dăm curs provocării. Vă doresc un succes...n.bun!